

מתנות קטנות לחיים

הגשה: ציפי גולן

מרגש: הנב' רחל הבר תחוי אשת הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל בפרקיו יומן מחייו ארוכי המעש

[18]

רשב"א לרפואה

אנשים אמיצים באמצעות בדרכו

במקרה שליד מיטת האשפוז והמשכתי הלהה. ביום רביעי בבוקר נכנס הпроופסור לחדר שלי. הפנים שלו היו חמורות סבר. ידעת שайн בפיו בשורות טובות עברו. 'אתה בסנסגה, אלכס. יש סימני דחיה', הוא אמר קצוץ וברור. הרב הבר, אינני צריך לומר לך שנססה היא חלום הכללות של כל מושתל. אני, שהחיכיתי תשע שנים לתרומה, לא יכולתי אפילו לחשב על זה. יתכן והגוף שלי דוחה את הכליה! יתכן וכל מה שעברתי היה להחנוך! הרופא אמר שמהר בצהרים עשה ביופסיה אבל ביקש מראש שלא אלה בה הרבה תקונות, לא נראה לו שהוא לנוגה, הפנים שלי היו חיוורות יצא, פונה לנוגה, הפנים שלי היו חיוורות כמו הקיר אויל לאיסטי. הכל בגל שלא החלטנו לומר את הברכה - אני ואת, אמרתי לה, 'ברוא עולם נתנו מתנה ואנחנו לא הסכמנו לומר תודה, הגינוי שזה מה שקרה.' נוגה הסכימה איתי ובאותו רגע החלטנו שמהיום נגד שנינו את הברכה, ככה לא יסדר ובכוננה. זהו, נכנסו לרטינה קבועה של לקיחת דמים ובדיקות מצב כל כמה שבועות, חלמנו על טוב אבל לא באמת האמונה שהוא יקרה. מה שכך, הקפדו מודע על הברכה ועל הכוונה במיללים המיוודאות שלה. ביום שישי בבוקר נכנס הпроופסור צוות של רפואיים ונרהה על פניהם. 'אלכס אנחנו מוחתרים על הביוופסיה, הבדיקות שלך מתיizzבות והכליה חוזרת לתפקד כמו שרצין. תגיד לנו אלכס, מה עשית? איך קרה הנס הזה?' נס, הם אמרו, נס ולא פחות. זהו הרב הבר, הבדיקות שלי משתפרות והולכות והוצאות החושב לשחרר אותו כבר בראשון. אני מצליח אלקיך כדי שתדע מה כוחה של ברכת 'אשר יצר' אפילו בהצלחת חיים'.

בעלי השתקה. דמעות זלגו מעיניו ו גם מעיני. ברכת 'אשר יצר', מי יכול להבין את גדולתה. ואם אחת מן הקוראות התקזקמן הספר המצمرר הזה יהיה הדברים לעילוי נשמה של עלי הרב אברהם ישעיה בן רב צבי.

בפעם הקודמת סיירתי על ביקורנו אצל אלכס ובתו נוגה. סיירתי כי רק ברכבת נזכרנו שלא הבנו לשניהם את מגנט ברכת 'אשר יצר' והחלנו שעה, אספר להם על הברכה ואעניך להם את המגנט.

לקחתית את מגנט הברכה ומיהרתי לעלות אל חדרו של אלכס. "שכחתם מהו?", הסתובבה אליו נוגה מופתעת. "לא", אמרתי, "באתי לתה לכם מתנה".

"מתנה?", שניהם פתחו עיניהם תמהות, "כבר קיבלו נמכם מתנת חיים - כיליה, אזו מתנה נוספת אנחנו צריכים?"

"את הכליה לא קיבלת מני אלא מבורה עולם. הוא זה שסידר לכם מתנה מופלאה ואני חזרתי כדי לחתת לכם את העטיפה' שתשכור על המתנה לאורך זמן, בעורתה ה." יש לי סגולה לאירועים ימיים ולשמירה על הבריאות", אמרתי והתישבתי על הכסא, מסבירה לאט ובמתינות את ברכת 'אשר יצר', כוונתה וסגולותיה. אלכס וノגה הקשיבו בשקט מנוחם, אבל אני הרגשתי שדבריי אינם חודרים ליליכם.

הצערתי אבל לא הפצראתי. עלי ואני קיבלו על עצמינו בלי נדר להזכיר לאנשים את הברכה הזאת, מה יעשה אתה הלהה, זו החלטתנו שלהם.

"תודה הרבנית", אמרה נוגה כשמיימתי להסביר. נרדת מהאב ובתו לשולם וחזרתי לרכוב. כשהגעתי ייצאנו לדרכם ב מהירות. לא, לא קרה לנו נס מיוחד ולא הספכנו את החופה, אבל הגענו לחתונה והשתתפנו בה.

ימים רביעי וחמשי עברו בקהלת הרגילה שלהם. ביום שישי, בשעה שחזרתי מבית הספר, המתין לי בעלי רועד ונרגש. "חיכיתי לך", אמר ואני ידעת שמשהו לא רגיל קרה. "אלכס צלצל", קולו רעד בהתרגשות, "זוק"ל האIRO את ליבו וננסכו נופך מיוחד לשילוחות חייו. תורה חסד.

שנת תשע"ד, בני ברק

חדר המתנה הקטן ברחוב חזון איש 5 כבר אירח את בעלי יותר מפעם אחת. בכל פעם שעלתה שאלה כזו או אחרת סביר תרומות הכלויות מיהר בעלי ונסע אל הבית הפשט והקדוש, אך הפעם הוא הגע ב שאלה אחרת, מיסטרת. "הרבר", בכה כאשר נכנס לחדרו של מרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל, "אני נ Kol כהה, מיום ליום יש לי פחות ופחות זמן. מה היה?". מרן הגראי"ל שטינמן הרים אל בעלי עיניים מבינות ואמר: "אתה עוסק בדבר שאי אפשר לו להיעשות על ידי אחר ולכך זהו התפקיד שלך כתעת. התורה שלנו היא תורה חסד - תורה המורכبة מלימוד ומחסד, אתה עוסק בשניהם ובמנון מדוייק לך. המשך לפעול ויצילח ה' דרכך".

עליל' יצא מבית מרן מנוחם ובידו לימוד חדש. ישנו מניון מדוייק בין התורה לחסד. באחד הערבים הכאים, לאחר שסיים למסור את שיחתו בישיבה, ניגש אליו אחד התלמידים ואמר: "הרבר, אני מחהה להגיון כבר לגיל בו מותר לתרום כליה. אני כל כך רוצה לתרום כליה דרך הארגון שלכם".

"תודה דעתך", השיב בעלי, "כעת אתה נותן את מתנת החיים שלך כאן בישיבה. כאשר אתה יושב ולומד רש"ב אחד אתה זוכה להוריד לעולם רחמים הפועלים לבריאותם של יהודים רבים, ואם אתה מתנסה ללמידה את הרש"ב"א הזה, התהווות שאתה מביא לעולם כפולה ומכפלת".

התלמיד סבר וקיבל ובכעלי שמח. שמח בתלמיד ושם בחיו הוא, דבריו של מרן זצ"ל האIRO את ליבו וננסכו נופך מיוחד בשילוחות חייו. תורה חסד.

